

нея се намиратъ главно въ пещеритѣ, нарекли сж я **пещерна хиена**. У насъ кости отъ тази хиена най-напредъ бѣха открити въ „Голѣмата“ и „Малката пещера“ при Търново. Следъ това се намѣриха въ извънредно голѣмо количество въ пещерата „Моровица“, а напоследъкъ и въ пещерата „Тъмната дупка“ при село Карлуково (Луковитско).

Пещерната хиена е живѣла въ България презъ ледниковата епоха, когато е било много по-студено отколкото е сега. Глутници хиени сж скитали нощемъ, за да дирятъ храна.

Намиратъ напр. останкитѣ отъ нѣкое умрѣло или убито животно. Наяждатъ се до ситостъ и следъ това се оттеглятъ въ пещеритѣ. Много отъ болнитѣ или престарѣли хиени сж намирали своята смъртъ въ тъмнитѣ завойи на пещеритѣ. Нѣкои отъ тѣхъ сж станали жертва на неравната борба съ други плътоядни. Хиената не е била тѣй опасна за древния човѣкъ, както напр. пещерната мечка, лъвътъ, тигърътъ и др.; но вѣроятно човѣкътъ се е плашелъ отъ нея твърде много. Грозниятъ ѣ видъ, страннитѣ гласове, които е издавала, глутницитѣ, които нощемъ сж приближавали жилището му—пещеритѣ—а понѣкога сж нахлували и вътре, сж накарали нашия прадѣдъ да се отвърщава и да се плаши отъ тия хищници.

Представете си тъмна хладна зимна нощъ. Цѣло семейство се е сгушило нѣкъде въ пещерата, унесена въ дръмка или дълбокъ сънъ, следъ голѣма умора презъ деня.

Его предъ входа се явява глутница отъ хиени, които дирятъ подслонъ, или подушили останки отъ храната на човѣка. Нѣколко стъклени живи очи блещатъ, нѣкакви странни звукове събуждатъ пещернитѣ хора.

Всички ставатъ и се мжчатъ да прогонятъ тия неканени гости. Малкитѣ сж изплашени и въ тѣхъ дълбоко се вкоренява страхътъ отъ хиенитѣ, които понѣкога, изгладнѣли, сж нападали и отвличали деца.

Още въ тия далечни времена човѣкъ се е плашелъ отъ този хищникъ и твърде е възможно, че и тогава за него сж били разказвани странни легенди, както днесъ се разказватъ такива за хиенитѣ въ топлитѣ страни.

Вѣрниятъ пазачъ на кжщата и стадото—кучето—го е нѣмало още. Кой тогава ще пази жилището и живота на пещернитѣ хора отъ толкова много звѣрове? Човѣкъ е трѣбвало да бжде винаги на щрекъ, защото въ всѣко време и на всѣко мѣсто животътъ му е билъ изложенъ на опасностъ.

